

18/7

Efter utrensningen i Ryssland

vore det naturligt att den svenska regeringen tog upp sådana affärer i vilka de nu avskedade ryska politikerna kan antas ha spelat eller åtminstone kan påstås ha spelat en avgörande roll. Vi syftar naturligtvis främst på Wallenberg-affären samt på frågan om nedskjutningen av svenska flygplan och svenska flygare på sommaren 1952. Vad Wallenbergaffären beträffar innebär ju den ryska regeringens förklaringar från i våras att tidigare ryska myndigheter, främst nu avlidne utrikesministern Vysjinskij, under en följd av år lämnat den svenska regeringen oriktiga upplysningar. Det ligger nära till hands att fråga de nuvarande ryska ledarna om möjligen något liknande varit fallet i fråga om de myndigheter och personer som haft hand om saken under senare år, särskilt då Molotov och Sjepilov. Beträffande nedskjutningarna 1952 är ett liknande resonemang tillämpligt. Det vore egendomligt om den svenska regeringen inte skulle våga begagna omvälvningen i Ryssland till en hänvändelse som möjliggör kunde leda till korrektare och fullständigare meddelanden och kanske rent av till att i Ryssland fängslade svenska medborgare får komma tillbaka.

Att hr Sköld utnämns till ordförande

i riksbanksfullmäktige har framkallat häftig kritik av oppositionsledarna och en stor del av oppositionspresse. Kritiken synes oss vara svagt grundad. Det är naturligt att regeringens representant i fullmäktige är en förtroendeman för regeringen; man kan inte rimligen begära att en person av ett annat parti eller någon utanför politiken — som kan antas sympatisera med oppositionen — tillsättes. Den grad av självständighet som en ordförande i styrelsen bör ha, kan man förvisso vänta hos hr Sköld; vad man än må säga om honom, så kan han inte gärna påstås vara svag och lättledd. Naturligtvis kommer hr Sköld inte att medverka till några kupper inom styrelsen; han har själv betonat nödvändigheten av samarbete mellan denna och regeringen. Men hans erfarenhet, kunnsighet och auktoritet bör kunna ge honom det inflytande både inom fullmäktige och gentemot regeringen som

är önskvärt. Att han varit engagerad lågränteman är inte något giltigt skäl mot förordnandet; det gäller hela regeringen och båda regeringspartier. Då räntan höjdes med en procent för två år sedan var hr Sköld finansminister och kan antas ha medverkat till beslutet; i varje fall godtog han det utan knot.

Som vi gång efter annan framhåvt måste man skilja mellan räntefrågan och kompetens- eller maktfrågan. De som anser räntehöjningen bra — och till dem hör Dagens Nyheter — har inte därför skäl att angripa regeringen då den avskedar hr Eckerberg och tillsätter hr Sköld. Räntefrågan måste normalt behandlas i kontakt med regeringen — vi må sedan tycka illa om denna regerings politik eller inte.

19/7 14

20/7

LUSTIG ELLER DJUP

EVELYN WAUGH kom i går med sin senaste bok, *The Ordeal of Gilbert Pinfold* (Chapman and Hall, 12/6 shilling). Den försöker att verka självbiografisk på ett oförbindligt sätt. Enligt omslagsreklamen hade Waugh för några år sedan hallucinationer; det är om sådana ting boken handlar. Hjälten är en femtiårig författare med Waughs förflutna och åtminstone åtskilliga av hans egenskaper, som av sprit, sömnmedel och andra nervmediciner blir så pass konstig att han måste resa till Ceylon för att få avkoppling. På resan hör han oroande röster och tror sig vara medelpunkten i alla slags sammansvärjningar, som han inte är i stånd att begripa eller avslöja.

Boken är rolig; Waughs precision och kvickhet står bi. "Ömsint, livlig och aktiv i barndomen; utsvävande och ofta förtvivlad i ungdomen; duktig och framgångsrik i den yngre mannaåldern, hade han i medelåldern fördärvat mindre än många av sina jämnåriga." Det är en trevlig självkaraktäristik. Samtalen är briljanta, och spänningen hålls uppe (boken är dock på mindre än 200 sidor, och mycket mer hade man inte stått ut med). Det är möjligt att det hela skall tolkas så att något trivialt djupsinnigt — t. ex. att vi alla "hör röster" — skall sägas utan att den oinvigde märker det; jag tillåter mig att avstå från detta slags fiske. Att numera betrakta Waugh mer än som hygglig förströelse verkar onödigt.

HERRN TINGSTEN